

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Incllyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietary Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Tertium

González Téllez, Emanuel

Francofurti Ad Moenum, 1690

Capvt XII. Idem (a) Gerantin. Capitulo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74526](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74526)

6. Sed antequam hinc abeamus exponendus est textus in cap. ex frequentibus 3. de instit. ubi Alexander III. affirmat, pravam esse consuetudinem quam clerici ecclesiastica beneficia sine consensu Episcopi diœcesis, vel Officialium suorum (qui hoc de jure possunt) recipiunt. Quibus verbis supponit Alexander, posse Episcopum jure committere vicariis suis, ut conferant beneficia vacatura, ipsosque officiales posse jure hujusmodi beneficia conferre; ergo non rectè Innocentius in præsentis affirmat committi non posse collationem beneficiorum non dum vacantium. Nonnulli existimant pro hujus textus expositione differentiam magnam versari inter Vicariam Episcopi, & alium privatum clericum, ita ut illi commissio fieri possit, isti minime; ita Rebuffus in praxi, tit. de forma Vicariatus, num. 8. Covarr. lib. 3. variar. cap. 20. num. 6. Alii existimant differentiam esse inter commissionem generalem conferendi omnia beneficia, & commissionem conferendi aliqua. Primo casu affirmant commissionem factam officiali Episcopi valere; secundo verò nequam; ita Garcia de benefic. p. 5. cap. 8. numer. 13. Sed his distinctionibus omisis dicendum est, ideo ab Innocentio in præsentis improbari commissionem datam personæ particulari ad conferendum beneficium vacaturum, quia præsumitur talis delegatio facta in fraudem Concilii Lateranen. quæ præsumptio cum non detur eo casu, quo Episcopus Vicario proprio, simul cum jurisdictione committit collationem beneficiorum, ideo talis commissio admittitur, cap. ult. de offic. vicarii in 6. quia non creditur in fraudem Concilii Lateranen. factam fuisse.

7. Etiam ex supra traditis venit exponendus textus in cap. deliberatione 4. §. prohibemus, de offic. Legat. in 6. ubi Clemens IV. prohibet ne Legatus S. A. in genere, aut in specie cuicumque concedat, ut ab his, qui infra provinciam suæ legationis voluerint beneficia liberè in ejus manibus resignare, illa valeat idoneis conferre personis, illâ ratione adjectâ, quia per hoc aperiri posset via contra Lateran. Concilium, ad beneficia vacatura: ubi illud difficile est, quid novi constituisset Clemens IV. illis verbis, prohibemus insuper; quæ jus novum inducunt, ex his quæ notavi in cap. decernimus, de judiciis. Cum ergo in præsentis ab Innocentio prohibita esset commissio conferendi beneficia vacatura, difficile est quid de novo statuat Clemens in dicto §. prohibemus. Aliqui existimant, attentâ præsentis decisione, non esse comprehensum Legatum prædictâ prohibitione; immò potius docent in præsentis specie commissionem factam ab Episcopo sustineri propter confirmationem Legati, quæ sequuta fuit. Sed hac interpretatione, quam supra rejeci, omisâ, dicendum existimo, novam Clementis

constitutionem non eo respicere, ut auferat potestatem Legatis committendi collationem beneficiorum nondum vacantium; hoc enim jam præsentis constitutione prohibitum erat; sed nova illius textus prohibitio est, ut constitutionem Concilii Lateran. quæ tantum loquebatur in casu mortis, trahatur ad casum in quo beneficia liberè resignantur, quia & hujusmodi commissione fraudari potest Concilii Lateran. Unde quemadmodum Innocentius in præsentis prohibitionem ipsius Concilii protraxit ad casum, in quo beneficiorum collatio committitur; ita etiam Clemens IV. præsentem Innocentii constitutionem protraxit ad casum in quo beneficia vacant per liberam resignationem. Sed adhuc difficile est, quomodo commissâ per Legatum facultate conferendi beneficia, quæ per liberam resignationem vacaverint, aperiatur via contra Concilium Lateran. siquidem talis commissio de beneficiis vacaturis, non per mortem, sed per resignationem erat; quomodo enim fieri potest, ut eo casu caperetur mors aliena, cum beneficium, cujus collatio committitur, non expectetur per mortem, sed per liberam resignationem? Huic difficultati succumbentes antiquiores affirmant, rationem illius textus erroneam esse, & non rectè per compilatores adjectam fuisse; quod & ab ipsis compilatoribus didicisse testatur Geminianus ibi, numero 6. Sed ipse, & Francus ibi, num. 22. contendunt veram rationem illius constitutionis in eo consistere, ne Legati hujusmodi commissionibus derogarent jurisdictioni ordinariæ: sed cum per hanc derogationem non fiat fraus Concilio Lateran. aliena est prædicta ratio ab ea decisione. His ergo sententiis omisis verius dicendum est, in Concilio Lateranensis prohibitionem duo profors diversa consideranda esse, prohibitionem videlicet ipsam generalem, ne videlicet beneficia conferantur, seu promittantur antequam vacent; & ipsius prohibitionis rationem, ne videlicet detur occasio captandæ mortis alienæ. Prohibitio generalis est comprehendens quemcumque vacationis modum, ut constat ex cap. 2. cap. relatum, capite accedens, hoc ut. Ratio autem specialis est vacationis, videlicet per mortem, quam ut casui frequentiori consonam Patres Concilii Lateranen. assignarunt. Constitutio ergo Clementis protraxit Concilii Lateranen. prohibitionem ad casum, in quo committeretur per Legatum collatio beneficiorum vacantium per resignationem; quo casu licet per talem commissionem fraus non fieret rationi à Concilio adjectæ, fiebat tamen ejus prohibitioni: unde rectè ait Clemens IV. eo casu aperiri viam ad Illusionem Concilii Lateranensis: præsentis Moez in dicto §. prohibemus, num. 27.

CAPVT XII.

Idem (a) Gerantin. Capitulo.

Dilectus filius magister Vv. canonicus vester olim Apostolatui nostro suggestit, quod bonæ memoriæ Episcopo vestro viam universæ carnis ingresso, maior, & sanior pars vestri convenerat in eundem, & ipsum eligere in Episcopum

D. D. Gonzal. in Decretal. Tom. III. Pars I.

T

propo-

proponebat: sed impediendo viro nobili Comite Curtonæ, non fuit electio celebrata; postmodum autem idem Comes de ipso Episcopatu Madium capellanum suum investiens, vobis injunxit, ut vel à terra recederetis ipsius, vel eligeretis eundem M. in Pastorem: quod cum ven. f. n. Archiepiscopus sanctæ (b) Severinæ, hinc electus audisset, prædictum Vv. ad suam præsentiam accersivit, & asserens, quod propter negligentiam vestram ad ipsum erat eligendi auctoritas devoluta, ipsum induxit, ut electioni de se faciendæ præberet assensum: qui suis monitis acquiescens electus extitit ab eodem, suffraganeorum interveniente conniventia. *Et infra*: Nos igitur attendentes, quod canon Lateranen. Concilii contra negligentes editus, ad Archiepiscopatus, vel (c) Episcopatus non solet extendi, sed ad personatus alios, & minora ecclesiastica beneficia coarctari, electionem ejusdem Vv. qui ab Archiepiscopo, & suffraganeis ejus fuit, ad quos electio non spectabat, electus, justitiâ cassavimus exigente.

NOTÆ.

1. (a) *Geruntin.*] Ita legitur in tertia collectione, *sub hoc titul. cap. 9.* sed legendum est *Geruntin.* Geruntia enim est civitas Calabria, suffraganea Archiepiscopi sanctæ Severinæ, ut notat Cujacius *in cap. 1. hoc tit.*
2. (b) *Sancta Severina.*] Siverena civitas nobilis

est Italiae, in situ Calabriae, quam vulgus Severinam appellat; ejus meminit Plinius *lib. 14.* & de ejus origine nonnulla adducit Gabriel Bartius *de antiquis. & situ Calabriae lib. 4. in Ital. Illustr. fol. 1145.*

(c) *Vel Episcopatus.*] Ut probavi in *cap. ne pro defectu, de electione, cap. dilectus, de supplend. neglig.*

CAPVT XIII.

Idem Priori (a) *Ossen.* & Subpriori sanctæ *Fredesunde.*

EX tenore vestrarum litterarum intelleximus evidenter, quod cum causam quæ inter I. clericum ex parte una, & Conventum de (b) Bello ex altera, super redditu x. (c) marcharum, vel xv. quas idem exigebat ab ipsis, eo videlicet, quia eidem, quamcitò se facultas offerret, interim se promiserant provisorios, nec promissionem suam curaverant adimplere, noscitur agitari, vobis duximus committendam, dictus clericus post litem contestatam chartam quandam monachorum ipsorum, continentem expressè, quod ei primam Ecclesiam ad donationem suam spectantem, valentem x. marchas, vel xv. assignare promiserant, exhibuit coram nobis: nihilominus per idoneos testes probavit, ipsos post promissionem hujusmodi, licet potuerint, nolle sibi, quamquam super hoc admoniti fuerunt, providere. Quare dictum Abbatem, & monachos ad assignandum sibi redditum x. marcharum ad minus cogi cum instantia postulabat. Ad hæc autem fuit ex adverso responsum, quod ratione promissionis, utpote factæ contra Lateranen. statuta Concilii, quæ probari per chartam exhibitam videbatur, eos non poterat convenire, præsertim cum non de aliqua Ecclesia, sed de promissione tantum in litteris vestris mentio haberetur. Cum igitur aliis ipsos posse conveniri asserentibus, aliis verò in contrarium sentientibus, super hoc fuisset hinc inde coram vobis diutius disputatum, vos quid juris sit in hoc articulo dubitantes, in negotio ipso ulterius procedere noluitis: donec super hoc reciperetis nostræ beneplacitum voluntatis, nobis humiliter supplicantes, ut quid sit in hac parte agendum, vos dignaremur per nostras litteras reddere certiores. Nos igitur attendentes, quod promissio prædicta non (d) tenet, utpote contra statuta præfati Concilii attentata, disc. v. per A. f. m. quat. memorato clerico super hoc silentium imponentes, ab impetitione ipsius dictos Abbatem, & monachos absolvatis.

NOTÆ.

1. (a) *Priori Ossen.*] Ita legitur in tertia collectione, *sub hoc tit. cap. 10.* in sexta autem habetur, *Hestien.* sed legendum est; *Ossen.* In Oxoniensi enim diocesi Angliæ erant duo Prioratus,

ambo Canonicoꝝ regularium Ordinis Divi Augustini: primus Otnei dictus; cujus meminit Pennotus *lib. 2. hist. canonic. regni. cap. 37. num. 12.* secundus nuncupatus Sanctæ Fridilvidæ, de quo agit idem Pennotus *dicto cap. 37. num. 12.*

Conventum